Kurs administrowania systemem Linux 2022

Lista zadań na pracownię nr 2

Na zajęcia 14 i 16 marca 2022

Zadanie 1 (1 pkt). U pewnego melomana-bałaganiarza pliki MP3 są zapisane w różnych katalogach, pod przypadkowymi nazwami i przemieszane z plikami innych typów, np.

Na szczęście tagi ID3 w tych plikach są zapisane poprawnie, więc za pomocą polecenia mp3info(1) możemy odczytać wykonawcę i tytuł utworu, np.:

File: Vn8K tMC fgeEL8M.mp3

Title: Act I. Finale Track: 10

Artist: Pyotr Ilyich Tchaikovsky

Album: Swan Lake Year: 1998

Comment: Genre: Classical [32]

Napisz skrypt, który uruchomiony w danym katalogu wyszuka w tym katalogu i jego podkatalogach wszystkie pliki z rozszerzeniem *.mp3, zaprezentuje użytkownikowi listę utworów w formacie

numer) tytul-albumu (wykonawca): tytul-utworu

i będzie oczekiwał na wybór jednego z nich, a następnie odtworzy wybrany utwór (za pomocą polecenia mplayer(1), play(1), alsaplayer(1), mpg123(1) lub podobnego). Wybór i odtwarzanie utworów powinno być powtarzane, aż użytkownik wprowadzi znak EOF (<ctrl>-D), np.

Uwagi i przypadki brzegowe:

- Wybór opcji można wygodnie zrealizować za pomocą instrukcji select.
- Nazwy plików mogą zawierać spacje.
- Skrypt powinien się właściwie zachować w przypadku wprowadzenia niewłaściwej odpowiedzi.
- Nazwa pliku, to nie wszystko. Zastanów się, jak ważne są metadane zapisane w plikach różnych formatów (mp3, epub, pdf). Czy we własnym życiu poświęcasz im dostatecznie wiele uwagi?
- Inne programy przetwarzające tagi ID3, to id3, id3tool, id3v2, kid3 (okienkowy, obsługuje ID3 2.0, ale zależy od KDE) kid3-qt i kid3-cli (nie zależą od KDE, ale od Qt), exiftool, btag, easytag, exfalso, extract, id3ren oraz mp3rename.

Możliwe rozszerzenia:

• Prezentowanie listy posortowanej według albumów, autorów bądź tytułów.

Zadanie 2 (1 pkt). Statyczna konfiguracja systemów plików jest zapisana przez administratora w pliku /etc/fstab, zob. fstab(5). Zaprogramuj skrypt getdev, który uruchomiony z argumentem będącym ścieżką dostępu do punktu montowania wypisze informacje o urządzeniu blokowym skonfigurowanym do montowania w danym miejscu wraz z parametrami montowania, np. jeśli w pliku /etc/fstab znajduje się wiersz

UUID=b121b129-3402-5fd3-ea55-431f03747cc9 /boot ext2 defaults 0 2

to polecenie getdev /boot wypisze

Device: UUID=b121b129-3402-5fd3-ea55-431f03747cc9

Filesystem type: ext2
Mount options: defaults

Dump freqency: 0
Fsck pass number: 2

Uwagi i przypadki brzegowe:

- Skrypt powinien właściwe reagować na komentarze i puste wiersze w pliku /etc/fstab.
- Znak ukośnika (jeden lub nawet więcej) na końcu nazwy katalogu jest opcjonalny. Skrypt powinien
 wyszukiwać właściwie urządzenia niezależnie od tego, czy ukośnik występuje na końcu nazwy
 katalogu w pliku /etc/fstab lub w parametrze wywołania, czy też nie.
- Skrypt powinien się sensownie zachować w przypadku wywołania bez parametru.

Zadanie 3 (1 pkt). Sito Eratostenesa można zgrabnie zaprogramować współbieżnie wykorzystując model *obliczeń sterowanych przepływem danych*. Najpierw uruchamiamy proces, który wypisuje do swojego standardowego wyjścia kolejne liczby naturalne od 2 do MAX, po jednej w wierszu. Ten proces jest połączony potokiem z "filtrem", który działa następująco: odczytuje ze standardowego wejścia jedną liczbę, zapamiętuje ją i wypisuje do standardowego wyjścia. Następnie uruchamia swoją kopię i łączy się z nią potokiem, po czym czyta ze swojego wejścia kolejne liczby, wybiera te, które nie dzielą się przez "jego" liczbę i wysyła je poprzez potok do swojego "młodszego wcielenia" (które postępuje oczywiście dokładnie tak samo).

Zaprogramuj skrypt **primes.sh**, który wypisuje do standardowego wyjścia wszystkie liczby pierwsze nie większe niż liczba przekazana mu jako parametr wywołania (a w razie jego braku nie większe niż 1000).

\$ bash	n primes	.sh 200	column	-x					
2	3	5	7	11	13	17	19	23	29
31	37	41	43	47	53	59	61	67	71
73	79	83	89	97	101	103	107	109	113
127	131	137	139	149	151	157	163	167	173
179	181	191	193	197	199				

Uwagi i przypadki brzegowe:

- Warto skorzystać z *funkcji*. Funkcje mogą być w bashu rekurencyjne i mogą być uruchamiane jako podprocesy.
- Proces, który utworzył potok, czeka na zakończenie wszystkich podprocesów uruchomionych w potoku, dlatego najprostsza implementacja jest bardzo nieefektywna: aby wypisać 1000 liczb pierwszych, musi jednocześnie działać 1000 procesów! Rozmiar bufora w potoku p|q wynosi zwykle 4KiB (zob. polecenie wbudowane basha ulimit -p), jeśli więc proces p ma do wypisania nie więcej niż 4KiB, to warto uruchomić proces q asynchronicznie, tj. tak: p|q&. Wówczas proces, który uruchomił potok zakończy działanie, gdy tylko skończy się proces p. Trzeba jeszcze zadbać, by cały skrypt nie zakończył działania zanim wszystkie liczby nie zostaną wypisane.
- Wśród standardowych narzędzi linuksowych nie ma odpowiednika powyższego programu. Warto jednak zapoznać się z programami expr(1) i factor(1) z pakietu GNU Coreutils.
- Wyniki działania różnych programów wygodnie można przeformatowywać za pomocą programów column(1) z pakietu BSD Mainutils oraz fmt(1) i fold(1) z pakietu GNU Coreutils.

Zadanie 4 (1 pkt). Rozwiąż poprzednie zadanie w nieco bardziej klasyczny sposób — napisz skrypt, który utworzy tablicę indeksowaną kolejnych liczb pierwszych, zgodnie z algorytmem:

```
PRIMES[0] = 2
i \leftarrow 1
n \leftarrow 3
while n \leq MAX do
  j \leftarrow 0
  while PRIMES[j] \times PRIMES[j] \le n do
     if n \mod PRIMES[j] = 0
        then goto next
     \mathbf{fi}
     i++
  done
  PRIMES[i++] \leftarrow n
next:
  n + +
done
print PRIMES[0..i-1]
```

Zauważ, że w bashu nie ma instrukcji skoku, ale instrukcje break i continue moga mieć parametr.

Zadanie 5 (1 pkt). Podczas generowania kluczy RSA warto obserwować ilość dostępnej entropii w systemie. Jadro Linuksa ujawnia informacje dotyczące generatora losowego w katalogu

```
/proc/sys/kernel/random/
```

W pliku poolsize jest zapisany rozmiar puli losowości, zaś w pliku entropy_avail — aktualna entropia tej puli. Napisz skrypt watch-entropy, który będzie co sekundę wypisywał wiersz postaci

```
Available entropy: entropy_avail/poolsize
```

Na końcu wiersza zamiast znaku \n skrypt powinien wypisywać znak \r, dzięki temu użytkownik będzie mieć wrażenie animacji tekstu (po wypisaniu wiersza kursor wraca na jego początek, a sekundę później w tym samym miejscu jest wypisywany zaktualizowany wiersz). Naciśnięcie dowolnego klawisza powinno natychmiast zakończyć działanie skryptu. Zadbaj o to, żeby tekst był zawsze poprawny oraz żeby skrypt nie pozostawiał po sobie śmieci na ekranie.

Zadanie 6 (1 pkt). Program motion to demon, który analizuje obraz z kamery (domyślnie z urządzenia /dev/video0, zob. Video for Linux) i włacza nagrywanie do pliku (domyślnie w katalogu

/var/lib/motion/) w razie wykrycia ruchu. Wraz z upływem czasu sumaryczny rozmiar plików *.mp4 w katalogu /var/lib/motion/ staje się bardzo duży. Warto więc ustalić limit ilości zajętego miejsca w tym katalogu i np. raz na dobę usuwać lub przenosić na zewnętrzny dysk kilka najstarszych plików (według daty ostatniej modyfikacji) tak, by sumaryczny rozmiar pozostałych plików nie przekraczał ustalonego limitu. Napisz skrypt filerotate (por. logrotate(1)), który wywołany z dwoma parametrami: limitem rozmiaru w bajtach i ścieżką dostępu do katalogu wypisze do standardowego wyjścia listę najstarszych plików, po jednym w wierszu, których usunięcie jest konieczne, by sumaryczny rozmiar pozostałych plików nie przekraczał limitu. Uwagi i problemy do rozważenia:

- Czy w podanym katalogu mogą być podkatalogi lub linki symboliczne?
- Czy nazwy plików moga zawierać spacje?

Zadanie 7 (1 pkt). Jeśli musimy skopiować duży plik lub katalog, to może się on nie zmieścić w wybranym systemie plików. Polecenie du(1) podaje łączny rozmiar zbioru plików. Polecenie df(1) ujawnia zamontowane systemy plików oraz, m. in., ilość wolnego miejsca w tych systemach. Napisz skrypt where-fits, którego argumentami powinny być nazwy plików i katalogów, który wypisze listę zamontowanych systemów plików, w których podane pliki i katalogi się (jednocześnie) zmieszczą. Uwagi i przypadki brzegowe:

- Skrypt powinien właściwie obsługiwać spacje w nazwach plików.
- Ze względu na rezerwację przestrzeni dla użytkownika root oraz *quota* odpowiedź może nie być dokładna.

Zadanie 8 (1 pkt + bonus). Zaprogramuj w C maksymalnie uproszczoną powłokę systemową. Program powinien wczytywać wiersz ze standardowego wiersza i dzielić go na słowa oddzielone znakami spacji i tabulacji. Pierwsze ze słów powinno być pełną ścieżką dostępu do pliku wykonywalnego. Pozostałe słowa, to parametry wywołania tego programu. Powłoka powinna wywołać funkcję fork w celu utworzenia procesu potomnego, a uruchomiony proces potomny powinien przygotować odpowiednią tablicę argw i wywołać funkcję execve. Zob. np. Stephen Brennan, Tutorial — Write a Shell in C, 16 January 2015. Możesz następnie rozszerzyć swoją powłokę o (po 1 pkt. za każde rozszerzenie):

- 8a) wprowadzanie wiersza za pomocą biblioteki readline,
- 8b) wyszukiwanie ścieżki dostępu do polecenia według zmiennej \$PATH,
- 8c) przekierowania,
- 8d) rozwijanie wzorców nazw plików,
- 8e) uruchamianie poleceń w tle i potoki.

¹https://brennan.io/2015/01/16/write-a-shell-in-c/